

[Poul Hansen (Kalundborg).]

mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer imod den foreslaaede Dagsorden.

Jeg vil gerne gøre endnu et Par Bemærkninger. Jeg har den største Respekt for de Medborgere, som af etiske Grunde tilslutter sig det Princip, der er nedlagt i den foreslaaede motiverede Dagsorden: Ikke-Voldsprincippet, men jeg har ikke Spor Respekt for dem, som rejser Spørgsmaalet her for at slippe uden om at tage Stilling til et eller andet for dem ubehageligt Spørgsmaal.

Jeg vil ogsaa i den Anledning, der er givet ved den foreslaaede motiverede Dagsorden, have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Starcke, om det da er saaledes, at man fra Retsforbundets Side paa Forhaand under en eventuel Besættelse vil afskrive Anvendelsen af voldelige Metoder og voldelige Midler fra dansk Side? I samme Øjeblik man stiller sig paa det Standpunkt, kan jeg ikke se rettere, end at man fordømmer den Fremgangsmaade, som Frihedsbevægelsen under den tyske Besættelse anvendte, og som vi ved den var nødt til at anvende. Det var dog meget rart at faa Klarhed over det ærede Medlem Hr. Starckes Standpunkt i saa Henseende. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Starcke, om det virkelig er hans Opfattelse, at man gennem en saadan Kommissionsbetænkning og en Lov paa Forhaand skulde kunne binde den danske Befolkning og de danske Myndigheder til en ganske bestemt Holdning i den Situation, der er Tale om?

Jeg tror i det hele taget, at den foreslaaede motiverede Dagsorden ikke er ret vel gennemtænkt, og at vi derfor gør Retsforbundet og det ærede Medlem Hr. Starcke en stor Tjeneste ved at stemme den ned.

Harald Petersen: Den Fabrikation af Dagsordener, som Retsforbundet har sat i Gang under denne Sags Behandling, er formentlig Udtryk for de Sjelekvaler, Partiet befinder sig i ved en reel Stillingtagen over for det Problem, der er rejst gennem det foreliggende Lovforslag. Jeg finder det stillede Forslag om motiveret Dagsorden saa naivt, at der ikke er nogen som helst Grund til at diskutere det. Det vilde være at skyde Graaspurve med Kanoner, og det er der ingen Grund til at bruge Kanonerne til. Jeg tror, det ærede Retsforbund hellere skulde bede den højtærede Minister om at hjælpe sig til at faa en Kommission nedsat med det Formaal, at Retsforbundet kunde finde sine egne Ben i denne Sag.

I øvrigt skal jeg benytte Lejligheden til at anbefale at stemme for Hjemmeværnsforslaget, som det nu foreligger efter anden Behandling.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Starcke har undertiden nogle fornøjelige Indfald, men han har haft nogle meget uheldige Dage i Gaar og i Dag. I Gaar søgte det ærede Medlem at faa Folketinget til at vedtage en Dagsorden af et Indhold, der vilde have medført, hvis man havde stemt for den, at Medlemmerne i dette Ting kunde blive dømt efter Taabeparagraffen, idet man nemlig opfordrede os til at sige, at en Forsvarskommission, som vi havde nedsat, skulde beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvilke Vaaben der anvendes i en moderne Krig. Det lykkedes os ved den Holdning, som Tinget indtog, at undgaa dette, i det mindste for et overvældende Flertal af Medlemmernes Vedkommende. I Dag stiller det ærede Medlem et Forslag til en Dagsorden, som i Realiteten gaar ud paa, at vi i Forvejen skal meddele en eventuel Besættelsesmagt, hvilke Midler vi agter at anvende i den illegale Kamp mod den! Det er endnu værre end det Forslag, det ærede Medlem stillede i Gaar. Som det allerede er blevet sagt fra denne Talerstol, kan det kun opfattes som et tragisk Udslag af, at det ærede Medlem og hans Parti ikke kan finde ud af, hvilken Holdning de skal indtage over for de forsvarspolitiske Problemer.

Det er jo klart for hele den danske Offentlighed, at der inden for Retsforbundet eksisterer meget forskellige Meninger om dette Spørgsmaal. Vi ved, at der er Medlemmer inden for Retsforbundets Rigsdagsgruppe, som indtager en rent pacifistisk Holdning, og som med Voldsomhed vender sig mod ethvert Militærvæsen. Vi har hørt det ærede Medlem Hr. Starcke, Formanden for Retsforbundets Rigsdagsgruppe, her fra denne Talerstol give Udtryk for en meget stærk Mening med Hensyn til den Kamp, som skal føres for Fædrelandets Frihed. Paa een Dag er det lykkedes Retsforbundet fra denne Talerstol at udtale to diametralt modsatte Opfattelser. Jeg forstaar, at det ærede Medlems Parti meget nødig vil være uden for Diskussionen og her krampagtigt søger paa den ene eller den anden Maade at komme ind i den, men jeg synes, at de Kampe, som her maa udkæmpes, og de Samvittighedskvaler, som her maa overvindes, ikke bør udkæmpes eller overvindes i Folketingsalen, men i Partiværelset. Men for at hjælpe til Klaring af Problemet synes jeg, det er berettiget at spørge det ærede Medlem, om